

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL M. N. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. balandžio 10 d. Nr. 242-151
Vilnius

Lietuvos bankas gavo M. N. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2018 m. rugsėjo 7 d. įvyko eismo įvykis, per kurį susidūrus dviem automobiliams buvo apgadintas pareiškėjai priklausantis automobilis „Mercedes Benz CL S“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), (toliau – įvykis). Pareiškėja kreipėsi į draudiką, apdraudusį eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę privalomuoju transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, prašydama išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui padarytą žalą.

2018 m. rugsėjo 13 d. pareiškėja kreipėsi į draudiką ir nurodė, kad už transporto priemonės sugadinimus pageidaus draudimo išmoką gauti pinigais. Draudikas gautą pranešimą užregistravo duomenų sistemoje ir pradėjo administruoti žalos bylą Nr. (*duomenys neskelbiami*). Draudiko ekspertas, gavęs apgadintos transporto priemonės dokumentus ir sugadinimų nuotraukas, įvertino transporto priemonės „Mercedes Benz“ sugadinimus ir 2018 m. rugsėjo 21 d. informavo pareiškėją, kad automobilio remontas kainuos 2 661,92 Eur (be PVM).

Pareiškėja nesutiko su draudiko apskaičiuotomis transporto priemonės remonto išlaidomis, todėl kreipėsi į nepriklausomą turto vertintoją G. V., prašydama parengti transporto priemonės „Mercedes Benz“ vertinimo ataskaitą. 2018 m. rugsėjo 25 d. draudikui pateiktoje G. V. parengtoje Transporto priemonės vertinimo ataskaitoje Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – Vertinimo ataskaita) nurodyta, kad automobilio remonto kaina yra 9 977,86 Eur (be PVM).

Gavęs Vertinimo ataskaitą, draudikas atsižvelgė į joje nurodytas remonto darbų kainas, tačiau nesutiko išmokėti draudimo išmokos už galinio tilto reduktoriaus keitimą, todėl, vadovaudamasis surinkta informacija, apskaičiavo ir pareiškėjai išmokėjo 5 616,42 Eur draudimo išmoką. 2018 m. spalio 15 d. pranešime apie draudimo išmoką pareiškėja buvo informuota, kad draudimo išmoka išmokėta atsižvelgiant į Vertinimo ataskaitą, tačiau nėra kompensuojamos išlaidos, kurios tiesiogiai nesusijusios su įvykiu, t. y. už galinio tilto reduktorių ir jo keitimą (4 332,64 Eur) ir 28,80 Eur dėl nepasirinkto dažymo darbų tipo.

2018 m. spalio 22 d. pareiškėja, nesutikdama su draudiko priimtu sprendimu, pateikė pretenziją – prašė persvarstyti priimtą sprendimą. Kartu su pretenzija pareiškėja pateikė 2018 m. spalio 18 d. Vertinimo ataskaitos priedą, kuriame buvo patikslinta Vertinimo ataskaitoje pateikta informacija. Vertinimo ataskaitos priede buvo pateiktas naujai sudarytas automobilio apžiūros aktas, kurio pagrindu buvo pakartotinai apskaičiuotos per įvykį apgadintos transporto priemonės remonto išlaidos (13 141,67 Eur (be PVM)).

Draudikas, įvertinęs papildomus pareiškėjos pateiktus duomenis, priėmė sprendimą prie jau išmokėtos sumos priskaičiuoti 1 159,10 Eur draudimo išmoką už galinio dešinės pusės duslintuvo keitimą. Draudikas taip pat nurodė, kad likusi jo priimto sprendimo dalis yra pagrįsta atliktu Apgadinimų ir vietos suderinamumo tyrimu, todėl atsisakė mokėti draudimo išmoką už sugadintą galinio tilto reduktorių ir už automobilio ratlankių keitimą (pirminėje remonto sąmatoje buvo numatytas ratlankių remontas, o ne keitimas). Pareiškėja nesutiko su

tokiu draudiko priimtu sprendimu, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėja prašo rekomenduoti draudikui išmokėti draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal Vertinimo ataskaitą. Pareiškėjos teigimu, draudikas 2018 m. spalio 15 d. siųstame rašte nenurodė jokių pagrįstų argumentų, dėl kokių priežasčių draudimo išmoka buvo sumažinta 4 332,64 Eur. Pareiškėja nurodo, kad draudikas nepagrįstai remiasi įvykio vietos nuotraukomis, kurių pagrindu nėra galimybės išmatuoti šaligatvio bortelio aukščio). Taip pat, pareiškėjos teigimu, draudiko pateiktoje Apgadinimų ir įvykio vietos suderinimo ataskaitoje yra pateikiamos nuotraukos, kuriose nubrėžtos linijos neatitinka tikrovės. Pareiškėja mano, kad draudikas papildomai neapžiūrėjo transporto priemonės, todėl negalėjo įsitikinti, kad yra realus 10 cm atstumas tarp išmetamųjų dujų vamzdžių ir galinio reduktoriaus. Pareiškėja nurodo, kad šiuo atveju net nėra aišku, kodėl draudiko darbuotojas nustatė 10 cm atstumą tarp išmetamųjų dujų vamzdžio ir galinio tilto reduktoriaus, nors automobilis net nebuvo apžiūrėtas. Pareiškėja papildomai pažymi, kad draudiko pateikti duomenys, kurie patvirtina, kad jo darbuotojas yra įgijęs vertintojo asistento kvalifikaciją, darbuotojui nesuteikia pakankamai žinių atlikti trasologinius tyrimus, todėl draudiko pateikta ataskaita yra neteisinga ir ja negali būti vadovojamasi priimant sprendimą. Atsižvelgiant į visa tai, pareiškėja prašė peržiūrėti draudiko priimtą sprendimą ir padėti išspręsti situaciją.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjos reikalavimu ir prašo jį atmesti. Draudikas pabrėžė, kad jo ekspertai nustatė, kad galinio tilto reduktoriaus korpusas nėra deformuotas, skilęs, prakirstas ar kažkaip kitaip sugadintas. Draudiko teigimu, ant reduktoriaus yra matoma tik nedidelio pertraukiamo kontakto žymė, kuri jo eksploatacijai ir darbui jokios įtakos neturi. Draudikas pažymi, kad galinio tilto reduktoriaus korpusas yra montuojamas prie automobilio kėbulo, žemiau reduktoriaus korpuso yra sumontuoti išmetamųjų dujų sistemos vamzdžiai, o tame pačiame aukštyje sumontuotas ir katalizatorius. Draudiko nuomone, tarp išmetamųjų dujų sistemos vamzdžių apatinės dalies iki galinio tilto reduktoriaus korpuso apatinės dalies atstumas yra ne mažesnis kaip 10 cm. Draudiko teigimu, esant tokiam galinio tilto reduktoriaus korpuso apatinės dalies pažeidimui, atsižvelgiant į konkretaus automobilio galinio tilto reduktoriaus ir išmetamųjų dujų vamzdžių konstrukciją, neabejotinai turi būti pažeisti ir išmetamųjų dujų sistemos vamzdžiai bei kitos šalia galinio tilto reduktoriaus korpuso esančios detalės. Draudiko teigimu, nei per draudiko atliktą apžiūrą, nei nepriklausomo eksperto pateiktose apžiūros nuotraukose greta esančių agregatų pažeidimų neužfiksuota, todėl draudikas padarė išvadą, kad galinio tilto reduktoriaus korpuso pažeidimai negalėjo atsirasti pareiškėjos nurodomomis aplinkybėmis. Draudikas, siekdamas pagrįsti šiuos duomenis, pateikė 2019 m. kovo 7 d. transporto priemonių kompleksinių žalų grupės vadovo V. P. parengtą Ekspertinę pažymą (toliau – Eksperto pažyma), kurioje pateikiami paaiškinimai ir argumentai, kokiu pagrindu buvo nustatyta, kad galinio tilto reduktorius pažeidimas nėra susijęs su įvykiu.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi taip pat nurodo, kad Vertinimo ataskaitos priede buvo papildomai sudarytas naujas apžiūros aktas, jame buvo pakoreguotas priekinio kairės pusės bei galinio dešinės pusės ratlankių remonto mastas – „iš remontuotinių į keičiamus“. Draudiko nuomone, nepriklausomo turto vertintojo pateikti patikslinimai ir skaičiavimai padaryti nepateikiant jokių įrodymų, papildomų paaiškinimų ir nuotraukų ar nenurodant kitokių aplinkybių, kodėl ir kuo grindžiant tokie pakeitimai ir skaičiavimai buvo atlikti. Draudikas teigia pareiškėjai jau išmokėjęs už ratlankių remontą, todėl su tokiais pakeitimais nesutinka ir mano, kad jam nekyla pareiga mokėti papildomą draudimo išmoką.

Atsižvelgdamas į Vertinimo ataskaitos patikslinimą, draudikas atnaujino remonto sąmatą – į ją įtraukė galinio dešinės pusės duslintuvo keitimo išlaidas: 1 084,34 Eur detalės kaina, 48,00 Eur duslintuvo keitimo darbai ir 26,76 Eur už smulkias detales. Taigi, iš viso papildomai išmokėjo 1 159,10 Eur draudimo išmoką.

Draudikas nurodo ir tai, kad pareiškėja kreipdamasi į Lietuvos banką dėl ginčo nepateikė jokių duomenų ar objektyvių įrodymų, paneigiančių draudiko priimtą sprendimą. Draudikas tvirtina išsamiai ištyręs surinktus duomenis ir išmokėjęs teisingą draudimo išmoką. Draudikas teigia padaręs pagrįstą išvadą, kad galinio tilto reduktoriaus apgadinimas bei jo keitimo darbai nėra susiję su įvykiu, o Vertinimo ataskaitos papildyme nurodytas automobilio ratlankių keitimas nėra pagrįstas jokiais įrodymais.

Taigi, draudikas mano tinkamai ir teisingai apskaičiavęs draudimo išmoką, todėl prašo atmesti pareiškėjos reikalavimus.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios per įvykį transporto priemonei „Mercedes Benz“ padarytų sugadinimų remonto išlaidas.

Dėl draudiko atsisakymo atlyginti galinio tilto reduktoriaus keitimo išlaidas pagrįstumo

Transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos funkcionavimo pagrindai ir principai yra įtvirtinti Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) nuostatose. Žalos nustatymo tvarką reglamentuojančio TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. TPVCAPDĮ 19 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, kad išmoka mokama, kai yra nustatytas draudžiamojo įvykio faktas ir žalos dydis, o 6 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį atlyginimo.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 „Dėl eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių patvirtinimo“ buvo patvirtintos Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės (toliau – Taisyklės), reglamentuojančios žalos, padarytos eismo įvykio metu ar atsiradusios vėliau kaip eismo įvykio padarinys, nustatymą ir draudimo išmokos mokėjimą dėl eismo įvykio, kuriam įvykus transporto priemonės valdytojui dėl nukentėjusiam trečiajam asmeniui padarytos žalos kyla civilinė atsakomybė ir pagal TPVCAPDĮ turi būti mokama draudimo išmoka. Taisyklių 5 punkte įtvirtinta, kad draudimo išmokos dydis priklauso nuo eismo įvykio metu padarytos žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) jo turtui dydžio. Eismo įvykyje padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas), TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į eismo įvykio dalyvių kaltės laipsnį dėl eismo įvykio, draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusiojo trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

Taisyklių 13 punkte įtvirtinta nuostata, kad nukentėjusio trečiojo asmens turtui (transporto priemonei ar kitam kilnojamam ar nekilnojamajam turtui) padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis draudiko įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius įrodymus. Taisyklių 15 punkte yra reglamentuota, kad žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Taisyklių 40 punkte yra nustatyta iš esmės analogiška taisyklė kaip TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje: atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos draudimo išmoką ir turi teisę atmesti nepagrįstas pretenzijas dėl per eismo įvykį padarytos žalos atlyginimo.

Nagrinėjamu atveju draudikas, siekdamas pagrįsti teiginį, kad galinio tilto reduktorius objektyviai negalėjo būti sugadintas per įvykį, vadovaujasi draudiko darbuotojo parengta Eksperto pažyma. Eksperto pažymoje nurodoma, kad „žalos administravimo metu ekspertams

išsamiai išanalizavus pateiktą nepriklausomo vertintojo vertinimo ataskaitą bei kitą žalos byloje turimą užfiksuotą informaciją dėl galinio tilto reduktoriaus korpuso esančio pažeidimo, jo apgadinimų pobūdžio, galimo jo apgadinimo padarymo ir suderinamumo su eismo įvykio vieta, nustatyta, kad galinio tilto reduktoriaus korpusas nėra deformuotas, skilęs, prakirstas ar kažkaip kitaip sugadintas, ant jo yra matoma tik nedidelio pertraukiamo kontakto žymė. Galinio tilto reduktoriaus korpusas yra tvirtinamas prie automobilio kėbulo dugno. Žemiau reduktoriaus korpuso yra sumontuoti dujų išmetimo vamzdžiai, tame pačiame aukštyje taip pat ir katalizatorius. Tarp dujų išmetimo sistemos vamzdžių apatinės dalies iki galinio tilto reduktoriaus korpuso apatinės dalies atstumas yra ne mažiau kaip 10 cm, tai pagrindžia automobilio konstrukcinių elementų techniniai duomenys (parametrai), t. y. kad standartinis dujų išmetimo vamzdžių diametras yra 5 cm, o virš dujų išmetimo vamzdžių sumontuotas kardaninis velenas, sukdamasis nesiliečia / nekontaktuoja su dujų išmetimo vamzdžiais, tai vienareikšmiškai patvirtina, jog šis atstumas yra ne mažiau 10 cm." Taigi, eksperto manymu, „esant taip sumontuotam ir tarp dujų išmetimo vamzdžių pritvirtintam galinio tilto reduktoriui, galinio tilto reduktoriaus korpuso apatinės dalies pažeidimas galėtų būti įmanomas tik esant ypatingai dideliame automobilio apatinės dalies kontaktui su iškilia, koncentruota kliūtimi, kurio metu neabejotinai šioje zonoje turėtų būti pažeisti ir dujų išmetimo sistemos vamzdžiai bei kitos gretimai galinio tilto reduktoriaus korpuso esančios detalės."

Ekspertinėje pažymoje taip pat teigiama, kad „fotonuotraukose fiksuota vaizdinė medžiaga patvirtina, kad dujų išmetimo sistemos vamzdžiai galinio tilto reduktoriaus zonoje pažeisti nėra, todėl galinio tilto reduktoriaus korpuso pažeidimas (kontakto vieta) negalėjo atsirasti pareiškėjos nurodomomis įvykio aplinkybėmis, nurodytoje įvykio vietoje. Pažymėtina, kad įvykio vietos konstrukcija (vientisas, lygiagrečiai gatvei besitęsiantis pakilimas, šaligatvio elementas), niekaip negali sudaryti pažeidimo, būdingo vienoje vietoje koncentruotai aštriai ir iškiliai kliūčiai. Taip pat, atkreiptinas dėmesys, jog sumodeliavus bei įvertinus realias įvykio aplinkybes, katalizatoriaus apgadinimas (tik apatinio krašto apgadinimas) yra įmanomas tik todėl, kad katalizatoriaus apatinė dalis yra vienodame aukštyje su kitomis automobilio dugno detalėmis. Automobiliumi nuvažiuojant nuo bordiūro, t. y. tuomet, kai automobilio galiniai ratai jau buvo nusileidę ant asfalto, už galinių ratų esantis dešinės pusės duslintuvo vamzdis galimai lietė ir bordiūro pakilimą (jo viršutinę dalį), todėl ant dešinės pusės duslintuvo vamzdžio yra matoma braukimo kontaktas."

Atlikęs ekspertinį vertinimą V. P. padarė išvadą, kad „galinio tilto reduktoriaus korpusas yra sumontuotas giliai už dujų išmetimo vamzdžių, konstatuotina, kad 2018 m. rugsėjo 7 d. eismo įvykio metu „Mercedes Benz“ galinio tilto reduktoriaus korpusas nurodomomis įvykio aplinkybėmis, nurodytoje vietoje, negalėjo būti apgadintas."

Vertinant Lietuvos bankui pateiktus ginčo šalių įrodymus, pažymėtina, kad, nors pareiškėja teigia, kad Eksperto išvada yra netinkamas įrodymas, tačiau nepateikia jokių ši teiginį pagrindžiančių faktinių duomenų. Svarbu ir tai, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, jog Eksperto išvados duomenys išplaukia iš tyrimo eigos, ekspertas vertino visas pareiškėjos draudikui teiktuose paaiškinimuose ir kituose įrodymuose nurodytas eismo įvykio faktines aplinkybes. Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikta Eksperto pažyma yra pakankamai išsami, pagrįsta per eismo įvykį apgadintų automobilių nuotraukomis, jose pažymėta apgadinimų lokalizacija, išmatuoti apgadinimų aukščiai, paaiškinimai yra argumentuoti, pateikiamos išvados yra nuoseklios ir logiškai išplaukia iš Eksperto pažymoje dėstomų aplinkybių. Atkreiptinas dėmesys, kad objektyviais įrodymais nepagrįsti pareiškėjos paaiškinimai dėl Eksperto išvados duomenų nepatikimumo negali paneigti Eksperto išvados. Kadangi Lietuvos bankui nebuvo pateikta Eksperto išvados duomenis paneigiančių objektyvių įrodymų, darytina išvada, kad draudiko surinkti faktiniai duomenys nesudaro pagrindo abejoti eismo įvykio aplinkybių tyrimo eksperto padarytomis išvadomis.

Siekdama paneigti Eksperto išvadoje pateiktus duomenis, pareiškėja taip pat nurodo, kad draudiko darbuotojas, parengęs Eksperto išvadą, nėra pakankamai kvalifikuotas atlikti trasologinius tyrimus, nes neturi eksperto arba teismo eksperto, kuriam suteikta teisė atlikti trasologinius tyrimus, kvalifikacijos. Dėl šios priežasties, pareiškėjos teigimu, draudikas negalėjo remtis jo darbuotojo sudaryta Eksperto pažyma. Vertinant pareiškėjos nurodomas aplinkybes, pažymėtina, kad tiek Taisyklių 13 punkte, tiek Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnyje nustatyta draudiko pareiga turėti kvalifikuotus darbuotojus, kurie yra kompetentingi įvertinti transporto priemonei eismo įvykio metu padarytą žalą. Tačiau teisės aktuose nėra įtvirtintos draudiko pareigos, kad darbuotojai turi būti įtraukti į ekspertų arba teismo ekspertų, kurie gali atlikti trasologinius tyrimus, sąrašus. Taigi, draudikui nėra

privaloma pateikti darbuotojų kvalifikaciją arba teisę vertinti įvykio aplinkybes patvirtinančius dokumentus. Pažymėtina, kad draudikui nėra taikomi konkretūs kvalifikacijos reikalavimai, o dėl savo darbuotojų kvalifikacijos draudikas, kaip profesionalus licencijuotas finansų rinkos dalyvis, sprendimus priima savarankiškai. Darytina išvada, kad draudikas pareiškėjai neprivalo pateikti dokumentų, patvirtinančių jo darbuotojų teisę vertinti automobiliui padarytą žalą ir nustatyti, ar visi transporto priemonės sugadinimai tiesiogiai susiję su eismo įvykiu, todėl pareiškėjos argumentai laikytini nepagrįstais ir atmestini.

Atsižvelgiant į tai, kad draudikas Lietuvos bankui pateikė Eksperto išvadą, kurioje aiškiai pažymėta, kad galinio tilto reduktoriaus apgadinimai atsirado ne per 2018 m. rugsėjo 7 d. eismo įvykį, taip pat įvertinus faktą, kad Eksperto išvada nebuvo paneigta objektyviais įrodymais, darytina išvada, kad draudikas pagrindė savo sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią galinio tilto reduktoriaus keitimo išlaidas. Kadangi Eksperto išvados duomenys patvirtina, kad galinio tilto reduktoriaus sugadinimai atsirado kitomis, nei pareiškėja nurodo, aplinkybėmis, remiantis TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalies ir Taisyklių 40 punkto nuostatomis, automobiliui „Mercedes Benz“ padaryta žala (galinio tilto reduktoriaus sugadinimas) negali būti vertinama kaip 2018 m. rugsėjo 7 d. eismo įvykio padarinys, o tai suponuoja išvadą, kad draudikui nekyla pareiga mokėti draudimo išmokos už galinio tilto reduktoriaus keitimą.

Dėl draudiko atsisakymo atlyginti automobilio ratlankių keitimo išlaidas pagrįstumo

Pareiškėja kreipimėsi į Lietuvos banką prašė rekomenduoti draudikui atlyginti žalą pagal Vertinimo ataskaitoje nustatytas transporto priemonės remonto išlaidas, ataskaitos priede papildomai nurodytas ne automobilio ratlankių remontas, o keitimas. Draudikas, nesutikdamas su šiais pareiškėjos pateiktais duomenimis, nurodė, kad turto vertintojo pateikti patikslinimai ir perskaičiavimai dėl ratlankių keitimo, o ne remonto padaryti nepateikiant jokių įrodymų, nebuvo nurodytų kitokių aplinkybių, kodėl ir kuo grindžiant tokie pakeitimai buvo atlikti, todėl draudikas jau išmokėjęs išmoką už ratlankių remontą su tokiais pakeitimais nesutinka.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo. Tačiau Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalyje yra nurodyta, kad draudikas privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo ar suteikiančias teisę sumažinti draudimo išmoką.

Iš byloje esančių duomenų nustatyta, kad draudikas nepateikė objektyvių įrodymų, pagrindžiančių poziciją, kad automobilio „Mercedes Benz“ ratlankiai turi būti remontuojami, o ne keičiami. Pažymėtina, kad pareiškėja, siekdama įrodyti, kad draudiko priimtas sprendimas yra nepagrįstas, rėmėsi Vertinimo ataskaita, kurios priede yra nustatyta, kad automobilio ratlankiai turi būti ne remontuojami, o keičiami. Iš byloje esančių duomenų matyti, kad draudikas, gavęs informaciją apie tai, kad automobilio ratlankiai buvo apgadinti per įvykį ir kad jie turi būti keičiami, o ne remontuojami, nebendradarbiavo su pareiškėja, papildomai neapžiūrėjo apgadintų ratlankių ir neįsitikino, ar transporto priemonės ratlankiai techniškai nebegali būti remontuojami ir privalo būti keičiami. Pažymėtina, kad draudikas nei pareiškėjai, nei Lietuvos bankui nepateikė jokių objektyvių įrodymų, kurie pagrįstų, kad Vertinimo ataskaitoje pateikti duomenys yra klaidingi ir techniškai yra galimybė suremontuoti per eismo įvykį apgadintus ratlankius. Taigi, įvertinus pirmiau išdėstytas aplinkybes, atsižvelgiant į visiško nuostolių atlyginimo principą (CK 6.251 straipsnis) ir reikalavimą prievolės vykdyti tinkamai ir sąžiningai (CK 6.38 straipsnio 1 dalis), darytina išvada, kad draudikas netinkamai nustatė automobilio remonto išlaidas, būtinas atkurti automobilį į būklę, buvusią prieš 2018 m. rugsėjo 7 d. eismo įvykį, nes draudikas į apskaičiuotą ir išmokėtą draudimo išmoką nepagrįstai įtraukė per įvykį sugadintų ratlankių remonto, o ne keitimo darbus.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies tenkinti pareiškėjos M. N. reikalavimą ir rekomenduoti draudikui išmokėti pareiškėjai draudimo išmoką už per 2018 m. rugsėjo 7 d. eismo įvykį apgadintų ratlankių keitimą.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytų rekomendacijų įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtų rekomendacijų, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius